

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

EEN ONDERZOEK NAAR DE VOORNAAMSTE OORZAAK DER MULTIPLE SCLEROSE.

TEVENS EEN OPROEP AAN NEUROLOGEN, DIRECTEUREN VAN UNIVERSITEITS- EN ANDERE CLINIEKEN EN VERDERE BELANGSTELLENDE.

F. CURTIUS te Heidelberg heeft na omvangrijke familieonderzoekingen kunnen bewijzen, dat een zeer ongunstige erfelijke constitutie van het centrale zenuwstelsel een der hoofdoorwaarden is voor het ontstaan der multiple sclerose. Hij spreekt van een praemorbide persoonlijkheid. Daarbij laat hij voorloopig de vraag naar de beteekenis eener exogene infectie, eener niet-infectieuse myelitis of eener endogene gliose in het midden. Het gaat er voor hem slechts om een mathematischen grondslag te vinden voor het aandeel van den erfelijken aanleg bij het tot stand komen der ziekte. CURTIUS zelf vond, dat de kwaal *aanzienlijk vaker familiair* voorkomt dan men aanvankelijk vermoedde 1).

Aan zijn mededeelingen zou men, mijns insziens, nog kunnen toevoegen de gevallen van ANDRÉ THOMAS (moeder en dochter, *l'Encéphale* 25. 3. 253, 1930), BURNS (vader en dochter) *Arch. of Neurol. and Psych.* 28. 6. 1446. 1932) en MARBURG (3 maal op 152 gevallen in 2 op 3 geslachten).

Door *tweelingenonderzoek* kan zulk een mathematische grondslag gevonden worden. CURTIUS berekent theoretisch, dat, zonder hun bekende sterke sterfte, in Duitschland 370 en in Zwitserland 23 tweelingen met multiple sclerose behept zouden kunnen zijn.

Om voldoende cijfers te krijgen wil hij zijn onderzoek over verschillende landen uitstrekken. Tot nu toe is nog slechts 2 maal multiple sclerose bij meerlingen beschreven, een door PRUSSAK in Polen bij 2 drielingbroers (van onbekende groep) waarvan de jongste vroeg gestorven was, en verleden jaar door onzen landgenoot LEGRAS bij eenige tweelingbroers.

Ik ondersteun bij dezen het reeds door CURTIUS tot enkelen in ons land gerichte verzoek, dat iedere arts, die een geval van multiple sclerose kent, informeert of de persoon een tweelingzuster of -broer heeft. Is dit het geval, dan zal hij gaarne hiervan de eerstvolgende maanden aan zijn adres: Psychiatrische Klinik, Freiburg i. B., mededeeling ontvangen, zoowel wanneer deze tweelingpartner eveneens ziek, als wanneer deze gezond is. En de pathologische erfelijkheidsleer en de epidemiologie zullen niet anders dan winst boeken, wanneer men meer licht heeft gekregen over het aandeel der erfelijke dispositie uit de cijfers omtrent concordantie en discordantie bij een- en tweeiige tweelingen.

Arnhem, 9 September.

P. J. WAARDENBURG.

HET VOORKOMEN VAN ZUURVASTE BACTERIËN IN HET BLOED BIJ LEPRAPATIËNTEN.

Het artikel van J. F. H. DE GRAAF en L. H. LEVIE (*N. T. v. G.* 77, III, 35, 395) over bovengenoemd onderwerp geeft mij aanleiding tot het inzenden van onderstaand stuk.

DE GRAAF en LEVIE hebben volgens de dikke-druppelmethode van SARDJITO en SITANALA het bloed onderzocht van 12 leprapatiënten, waarvan 7 zware en *zeer zware* gevallen van lepra maculo-tuberosa (huidlepra), één lichte gemengde en 4 zenuwvormen (2 lichte en 2 „burnt out cases”). Zij hebben zoowel uit zieke als uit

1) In eenige opstellen en een monographie: *Multiple Sclerose und Erbanlage*, THIEME, Leipzig 1933, beschreven.